

УДК 351.86:323:316.42

С. О. САВЧУК,
аспірант кафедри глобалістики,
євроінтеграції та управління національною безпекою,
Національна академія державного управління
при Президентіві України

ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ ЩОДО ПРОТИДІЇ ТЕРОРИСТИЧНИМ ЗАГРОЗАМ

У статті висвітлюються особливості посилення терористичних загроз, пов'язаних з гібридною агресією Росії проти України. Аналізуються ключові аспекти Концепції боротьби з тероризмом, де виділені чинники, що сприяють виникненню та поширенню тероризму. Вказується на те, що серед ключових завдань у сфері антитерористичної діяльності є прогнозування, виявлення та усунення терористичних загроз; протидія пропаганді та поширенню ідеології тероризму в єдиному інформаційному просторі України; удосконалення та оптимізація системи інформаційної боротьби з тероризмом. Акцентується увага на організаційно-управлінських заходах органів сектору безпеки і оборони, координації їх діяльності щодо протидії терористичним актам. Вносяться пропозиції щодо вдосконалення правового поля діяльності системи безпеки, забезпечення просвітницької діяльності для висвітлення заходів щодо охорони стратегічних об'єктів.

Ключові слова: тероризм, гібридна агресія, СБУ, органи державного управління та місцевого самоврядування, громадянське суспільство.

S. O. SAVCHUK,

Postgraduate student of Department of Globalistics, European Integration and National Security Management National Academy for Public Administration under the President of Ukraine

ORGANIZATIONAL AND MANAGERIAL ACTIVITY OF SUBJECTS TO THE SECURITY AND DEFENSE SECTOR OF UKRAINE IN COUNTERACTING TERRORIST THREATS

The article deals with the peculiarities of organizational and managerial activity of state structures in counteracting terrorist threats in the context of modern challenges. The key aspects of the Concept of the Fight against Terrorism are analyzed, in which the factors contributing to the emergence and spread of terrorism are highlighted. It is indicated that among the key tasks in the field of antiterrorist activity is the forecasting, detection and elimination of terrorist threats; counteracting propaganda and spreading the ideology of terrorism in a single information space of Ukraine; improvement and optimization of information combat system against terrorism. Noted the importance of creating the legal framework of non-governmental security, providing coverage advocate for measures to protect strategic sites that will help safeguard them from terrorist attacks at the preventive level. The focus is on organizational and managerial activities of the bodies of state administration and local self-government and their coordination in counteracting terrorist acts.

Key words: terrorism, terrorist act, hybrid aggression, strategically important object, Security Service of Ukraine, public administration and local self-government bodies, civil society.

С. О. САВЧУК,

аспірант кафедри глобалістики, євроінтеграції та управління національною безпекою,
Національна академія державного управління при Президентіві України

ОРГАНИЗАЦИОННО-УПРАВЛЕНЧЕСКАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ СУБЪЕКТОВ СЕКТОРА БЕЗОПАСНОСТИ И ОБОРОНЫ УКРАИНЫ ПО ПРОТИВОДЕЙСТВИЮ ТЕРРОРИСТИЧЕСКИМ УГРОЗАМ

В статье освещаются особенности усиления террористических угроз, связанных с гибридной агрессией России против Украины. Анализируются ключевые аспекты Концепции борьбы с терроризмом, где выделены факторы, способствующие возникновению и распространению терроризма. Указывается на то, что среди ключевых задач в сфере антитеррористической деятельности является прогнозирование, выявление и устранение террористических угроз; противодействие пропаганде и распространению идеологии терроризма в едином информационном пространстве Украины; усовершенствование и оптимизация системы информационной борьбы с терроризмом. Акцентируется внимание на важности усовершенствования правового поля деятельности системы безопасности,

обеспечение просветительской деятельности по освещению мероприятий по охране стратегических объектов. Акцентируется внимание на организационно-управленческих мероприятиях органов сектора безопасности, обороны и их координации по противодействию террористическим угрозам.

Ключевые слова: терроризм, гибридная агрессия, СБУ, органы государственного управления и местного самоуправления, гражданское общество.

Постановка проблеми. У сучасних умовах в Україні посилилися терористичні загрози, пов'язані насамперед з гібридною агресією Росії проти України. Основні терористичні засоби, які використовує Російська Федерація, такі: використання “класичних” методів терору (вибухи, залякування тощо) як на тимчасово окупованих територіях, так і в інших областях України; терористичні акти проти мирного населення (розстріл автобуса під Волновахою); ганебні практики щодо використання цивільного населення як “живого щита”, зокрема ведення вогню по Збройним Силам України з житлових кварталів населених пунктів, шкіл, лікарень, дитячих садків. У цих умовах потрібно ґрунтовніше дослідити особливості організаційно-управлінської діяльності органів сектору безпеки і оборони щодо протидії тероризму.

Аналіз останніх публікацій за проблематикою. Питаннями дослідження теоретично-методологічних засад та вивчення окремих аспектів протидії тероризму займалися такі українські та зарубіжні вчені, як В.Горбулін, В.Крутов, А.Дацюк, В.Антипенко, А.Дорошенко, В.Ліпкан, О.Резнікова, А.Місюра, С.Дрьомов, К.Войтовський, Л.Мошкова, І.Шкурат, Я.Дашкевич, В.Кудрявцев, В.Тимошенко, Б.Дженкінс, Е.Аречага, Р.Арон, Ю.Дінстейн та ін.

Формулювання цілей (мети) статті. Мета статті полягає в аналізі механізмів підвищення ефективності діяльності структур сектору безпеки і оборони щодо прогнозування, виявлення та усунення терористичних загроз.

Виклад основного матеріалу дослідження. Нині в Україні діє Концепція боротьби з тероризмом (далі – Концепція), ухвалена Указом Президента України від 23 квітня 2013 р. № 230/201320, відповідно до якої основну загрозу для України становить діяльність міжнародних терористичних організацій. Позитивно слід відзначити, що в ній були чітко визначені ключові пріоритети державної політики у сфері боротьби з тероризмом, які передбачають використання комплексного системного підходу до розв'язання означеної проблеми. Деякі ідеї Концепції застаріли в умовах сучасних викликів, оскільки в ній було зазначено, що: “Україна не належить до держав із високою ймовірністю вчинення на їх територіях міжнародними терористичними організаціями терористичних актів або терористичних посягань проти їх представництв за кордоном. В Україні відсутні внутрішні передумови для виникнення організацій, які б використовували терористичні методи як спосіб досягнення політичної мети або привернення уваги громадськості до своїх ідеологічних чи інших поглядів” [1].

Аналізуючи законодавче забезпечення антитерористичної діяльності, слід зазначити, що відповідно до норм Закону України “Про національну безпеку України” та Закону України “Про боротьбу з тероризмом” загальне керівництво у сферах національної безпеки та оборони України відповідно до Конституції і законів України здійснює Президент України. Глава держави також визначає порядок проведення огляду загальнодержавної системи боротьби з тероризмом. Ключовим державним органом у боротьбі з тероризмом є Служба безпеки, що забезпечує державну безпеку, здійснюючи її з неухильним дотриманням прав і свобод людини і громадянина [2].

Організацію боротьби з тероризмом в Україні та забезпечення її необхідними силами, засобами і ресурсами здійснює Кабінет Міністрів України в межах його компетенції [3].

Верховна Рада України в межах повноважень, визначених Конституцією України, визначає засади внутрішньої та зовнішньої політики, основи національної безпеки, формує законодавчу базу в цій сфері, схвалює рішення з питань введення надзвичайного і воєнного стану, мобілізації, визначення загальної структури, чисельності, функцій Збройних Сил України та інших військових формувань, створених відповідно до законів України [3].

Рада національної безпеки і оборони України координує та контролює діяльність органів виконавчої влади у сферах національної безпеки і оборони, з урахуванням змін у геополітичній

обстановці вносить Президенту України пропозиції щодо уточнення Стратегії національної безпеки України та Воєнної доктрини України [3].

Центральні органи виконавчої влади беруть участь у боротьбі з тероризмом у межах своєї компетенції, визначеної законами та виданими на їх основі іншими нормативно-правовими актами. Боротьба з тероризмом стала одним із пріоритетних напрямів у діяльності органів виконавчої влади та спеціальних служб і підрозділів, які їм підпорядковані [3].

Саме державні органи сектору безпеки і оборони повинні вживати управлінсько-організаційних заходів щодо протидії тероризму, серед яких слід виділити низку ключових завдань, зокрема [1]:

- виявлення та усунення дії чинників, що сприяють виникненню та поширенню тероризму;
- прогнозування, виявлення та усунення терористичних загроз;
- протидія пропаганді та поширенню ідеології тероризму в єдиному інформаційному просторі України;
- використання методів інформаційної боротьби з тероризмом;
- удосконалення систем і режимів охорони стратегічно важливих об'єктів;
- удосконалення механізмів співпраці державних органів з організаціями і громадськими об'єднаннями для боротьби з тероризмом;
- посилення демократичного цивільного контролю за діяльністю суб'єктів боротьби з тероризмом [1].

Масштабний комплекс оперативних антитерористичних заходів зорієнтовано насамперед на:

- профілактику визрівання будь-яких форм екстремізму та тероризму на вітчизняному ґрунті, на запобігання їх проявам;
- протидію діям активістів іноземних терористичних організацій, що планують здійснити терористичні акти на території нашої країни;
- виявлення осіб і груп терористичної спрямованості;
- руйнування міжнародних зв'язків терористів;
- роботу, за інформацією розвідки, про підготовку терористичних актів;
- знешкодження та затримання терористів, запобігання терористичним діям або їх припинення [1].

У Концепції боротьби з тероризмом також зазначено, що одним із ключових завдань органів сектору безпеки і оборони є прогнозування та запобігання можливим терористичним загрозам. Невизначеність місця, часу та особи виконавця терористичного акту зобов'язує основну увагу зосередити на своєчасному виявленні можливих об'єктів (цілей) терористів і застосовуваних ними засобів. Ужиття заходів безпеки, спрямованих на запобігання терористичним діям, припускає попереднє визначення небезпечних (у значенні можливого нападу) місць, об'єктів, часу доби, а також схильних до посягань осіб.

Для запобігання можливим терористичним актам суб'єкти сектору безпеки і оборони повинні передусім забезпечувати:

- здійснення моніторингу стану і тенденцій поширення тероризму, постійний і своєчасний обмін між суб'єктами боротьби з тероризмом інформацією про реальні й потенційні терористичні загрози;
- проведення постійного системного аналізу та багатовимірного комплексного оцінювання причин і умов, що впливають на виникнення та поширення тероризму;
- проведення наукових досліджень, спрямованих на розроблення сучасних заходів біологічної безпеки;
- упровадження результатів наукових досліджень у сфері боротьби з тероризмом;
- формування громадської думки з метою сприяння ефективній реалізації державної політики у сфері боротьби з тероризмом [1].

Забезпечення ефективної боротьби з тероризмом потребує вжиття дієвих заходів кадрового та матеріально-технічного характеру, а саме:

- оптимізації структури та штатної чисельності відповідних підрозділів суб'єктів боротьби з тероризмом;
- навчання, підготовки та перепідготовки співробітників суб'єктів боротьби з тероризмом;
- забезпечення суб'єктів боротьби з тероризмом необхідною ресурсною базою;
- поліпшення правового і соціального захисту осіб, які беруть участь у боротьбі з тероризмом;
- установа сучасних систем безпеки, застосування засобів зовнішнього контролю (спостереження) та швидкого реагування на терористичні посягання на відповідних об'єктах [1].

Для запобігання терористичним актам слід особливу увагу приділяти фізичній охороні стратегічно важливих об'єктів. Стратегічно важливі об'єкти входять до системи об'єктів критичної інфраструктури, яка є більш широким поняттям. Слід зазначити, що сьогодні ще не сформована чітка класифікація стратегічно важливих об'єктів та об'єктів критичної інфраструктури, хоча робота в цьому напрямі проводиться. Так, Постановою Кабінету Міністрів України від 06 грудня 2017 р. № 1009-р “Про схвалення Концепції створення державної системи захисту критичної інфраструктури” було поставлено завдання щодо визначення основних напрямів, механізмів і строків комплексного правового врегулювання захисту критичної інфраструктури та створення системи державного управління у сфері її захисту. Нагадаємо, що до об'єктів критичної інфраструктури належать підприємства та установи, які є стратегічно важливі для функціонування економіки і безпеки держави, суспільства та населення, виведення з ладу або руйнування яких може справляти вплив на національну безпеку та оборону, природне середовище, призвести до значних матеріальних і фінансових збитків, людських жертв [4].

Слід зазначити, що не всі об'єкти критичної інфраструктури можуть стати об'єктами можливого терористичного нападу, оскільки головною його метою є не стільки руйнування об'єкта, скільки залякування населення та широке інформаційне висвітлення. У цьому контексті необхідно зазначити, що в Концепції створення державної системи захисту критичної інфраструктури ці об'єкти поділяються на кілька груп. У першу групу входять критично важливі об'єкти – об'єкти, які мають загальнодержавне значення, розгалужені зв'язки та значний вплив на іншу інфраструктуру. Зазначені об'єкти включаються до переліку об'єктів критичної інфраструктури, щодо яких на державному рівні формуються вимоги до забезпечення їх захисту та регламентується використання державних ресурсів і сил. Саме ці об'єкти можуть насамперед стати мішенню для терористичних атак.

Потім виділяються життєво важливі об'єкти – об'єкти, порушення функціонування яких призведе до кризової ситуації регіонального значення. Зазначені об'єкти включаються до переліку об'єктів критичної інфраструктури, щодо яких формуються вимоги до розмежування завдань і повноважень органів державної влади та власників (розпорядників) об'єктів критичної інфраструктури із забезпечення їх захисту та відновлення їх функціонування.

Важливі об'єкти – об'єкти, пріоритетом захисту яких є забезпечення швидкого відновлення функцій шляхом диверсифікації та залучення резервів. Відповідальність за стійкість функціонування об'єктів несуть їх власники (розпорядники) відповідно до законодавства [4].

До критично важливих об'єктів, які можуть бути мішенню для терористичних атак, що можуть спричинити масові жертви і значний інформаційний розголос, можна віднести:

1) підприємства паливно-енергетичного комплексу, які забезпечують цілісність об'єднаної енергетичної системи України, зокрема диспетчерське (технологічне) управління зазначеної системи, що експлуатує магістральні й міждержавні електричні мережі, атомні електростанції, гідроакумулюючі електростанції та гідроелектростанції;

2) підприємства, контроль діяльності яких з боку держави гарантує захист громадян від наслідків впливу неконтрольованого виготовлення, використання або реалізації небезпечної

продукції, послуг або небезпечних виробництв; підприємства, які забезпечують функціонування інфраструктури загальнодержавного значення, зокрема у сфері телекомунікацій і надання послуг поштового зв'язку, залізничного, автомобільного, авіаційного та морського транспорту, магістральних газо- і нафтопроводів, магістрального трубопровідного транспорту, підземних нафто- та газосховищ; підприємства, які здійснюють видобуток і переробку корисних копалин загальнодержавного значення; підприємства, які становлять науково-технічний потенціал країни і є виконавцями загальнодержавних цільових науково-технічних програм і державних замовлень; підприємства авіаційної і ракетно-космічної промисловості; підприємства, що мають значну питому вагу (понад 0,5%) в обсязі вартості експорту товарів, робіт і послуг, які походять з України; підприємства, середньооблікова чисельність штатних працівників яких перевищує 5 тис. людей [5].

Заходи щодо охорони стратегічно важливих об'єктів від можливих (передбачуваних) терористичних актів мають переважно організаційний, технічний характер і достатньо ефективні, якщо проводити їх планомірно, цілеспрямовано, з використанням відповідних засобів сучасної науки і техніки. Ці заходи розпочинаються ще на етапі проектування певного об'єкта.

У цілому слід виділити такі етапи захисту стратегічно важливого об'єкта:

- проектування і побудову системи фізичного захисту об'єкта;
- створення підсистеми виявлення можливого порушника, який намагається проникнути на об'єкт;
- затримку його пересування;
- дії сил безпеки.

Проектування і побудова системи фізичного захисту об'єкта, початкова стадія якого пов'язана з деталізацією цілей захисту та має містити характеристики об'єкта, можливих загроз, визначення вірогідних цілей можливих зловмисників. Характеристики об'єкта, по суті, є його описом з позицій визначення потенційних цілей терористичних атак. Характеристики загроз – це, відповідно, відомості про сили і засоби, що є у розпорядженні потенційного порушника, можливій тактиці його дій, обізнаності про обстановку на об'єкті, припущення про наявність співників із числа персоналу об'єкта або співробітників підрозділів охорони.

Визначення можливих цілей зловмисників і прогнозування передбачуваних дій дає змогу встановити параметри захисту. При цьому мають фіксуватися критичні елементи об'єкта, найпривабливіші для терористів та порушників. Відбір таких елементів доцільно проводити в межах підходу, що умовно можна позначити як “набір цілей” – сукупність усіх однотипних за призначенням пристроїв, одночасне пошкодження яких неминуче призводить до аварійної ситуації.

Після визначення цілей системи захисту об'єкта має здійснюватися її безпосереднє проектування. При цьому систему захисту умовно можна розбити на підсистеми: виявлення проникнення порушника; затримку його просування; реагування (дії у відповідь) сил безпеки.

Підсистема виявлення порушника, який проник на об'єкт, повинна включати комплекс зовнішніх і внутрішніх датчиків проникнення, відеосистему оцінки ситуації, систему пропускового контролю і систему зв'язку, функціонуючі одночасно й у взаємодії один з одним.

У підсистему затримки пересування порушника повинні входити сили охорони й інженерні загороди (пасивні та активні, тобто механізовані), які перешкоджають його переміщенню по об'єкту.

Силам реагування потрібно вирішувати два основних завдання: перехоплення порушників та їхню нейтралізацію.

Заходи щодо вдосконалення захисту стратегічно важливих об'єктів критичної інфраструктури повинні проводитися в такій послідовності:

- ужиття технічних заходів, які сприяють підвищенню стійкості об'єктів до диверсійно-терористичних акцій;
- вирішення питань фінансування заходів удосконалення захисту об'єктів;

- підвищення якості охорони об'єктів, зокрема перегляд чинних нормативних актів для повнішого обліку набору базових проектних загроз і специфіки критичних елементів об'єкта;
- удосконалення системи охорони об'єктів, зокрема відносно різних категорій об'єктів необхідно передбачити різні види охорони й обсяги охоронних заходів та розробку вдосконалених проектів захисту стратегічно важливих об'єктів [6, с. 56].

У контексті протидії терористичним актам не підлягає сумніву необхідність:

- поетапного планового нарощування можливостей фізичного захисту об'єктів;
- удосконалення державної системи обліку і контролю потенційно небезпечних ядерних, біологічних та хімічних матеріалів;
- координації дій центральних і регіональних органів щодо запобігання терористичним актам.

Заходи безпеки мають бути спрямовані також на охорону джерел отримання зброї (військові й промислові склади, бази, полігони, навчальні центри, військові частини тощо) та джерела придбання матеріалів для саморобних вибухових пристроїв. Охорона таких установ і підприємств, де є радіоактивні, біологічні або хімічно небезпечні речовини, повинна базуватися на найновітніших розробках та досягненнях відповідних наукових закладів. Техніко-організаційні заходи, проведені на високому науково-технічному рівні, здатні зірвати навіть ретельно підготовлену терористичну акцію.

Протидія сучасному тероризму вимагає винятково системного підходу, де, поряд з комплексом державних правових заходів, однією з важливих складових повинна стати активна позиція громадянських інститутів суспільства. У Концепції боротьби з тероризмом зазначено, що для боротьби з тероризмом потрібно створити умови для залучення громадських об'єднань та інших організацій, засобів масової інформації до поширення відомостей про результати антитерористичної діяльності. Слід зазначити, що сьогодні досить активно діє громадське об'єднання “Міжнародна антитерористична єдність” (МАЄ), яке ставить за мету сприяння протидії тероризму шляхом залучення громадськості, використання наукових напрацювань України та інших країн з метою дослідження проблем міжнародного тероризму і вироблення відповідних пропозицій для зміцнення національної безпеки України [7, с. 108].

Особливого значення набуває підвищення інформованості суспільства, формування у громадян активної позиції несприйняття тероризму та екстремізму в будь-яких проявах, консолідація різних громадських течій для підтримки стратегії протидії тероризму й екстремізму.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Підсумовуючи, слід констатувати, що в умовах посилення зовнішніх викликів актуалізувалася потреба у підвищенні ефективності діяльності органів сектору безпеки і оборони країни щодо протидії тероризму. Зазначається, що заходи щодо охорони людей і об'єктів від можливих (передбачуваних) терористичних акцій мають переважно організаційний, технічний характер і достатньо ефективні, якщо проводити їх планомірно, цілеспрямовано, з використанням всіх відповідних засобів сучасної науки і техніки. Серед ключових управлінсько-організаційних заходів щодо протидії тероризму слід виділити: виявлення та усунення дії чинників, що сприяють виникненню й поширенню тероризму; прогнозування, виявлення та усунення терористичних загроз; протидію пропаганді та поширенню ідеології тероризму в єдиному інформаційному просторі України; використання методів інформаційної боротьби з тероризмом; удосконалення систем і режимів охорони стратегічно важливих об'єктів. Указується, що залишається нагальною потреба у розробленні нової Стратегії протидії тероризму в Україні, яка стане базовим документом державної політики у сфері протидії тероризму.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про Концепцію боротьби з тероризмом [Електронний ресурс]: Указ Президента України від 23 квіт. 2013 р. № 230/2013. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/230/2013>.

2. Про національну безпеку України [Електронний ресурс] : Закон України від 21 черв. 2018 р. № 2469-VIII // Законодавство України. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19/print>.
3. Про боротьбу з тероризмом [Електронний ресурс] : Закон України від 20 берез. 2003 р. № 638-IV // Законодавство України. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15>.
4. Про схвалення Концепції створення державної системи захисту критичної інфраструктури [Електронний ресурс] : Постанова Каб. Міністрів України від 06 груд. 2017 р. № 1009-р. – Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/pro-shvalennya-koncepciyi-stvorennya-derzhavnoyi-sistemi-zahistu-kritichnoyi-infrastrukturi>.
5. Про визначення критеріїв віднесення об'єктів державної власності до таких, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави [Електронний ресурс] : Постанова Каб. Міністрів України від 03 листоп. 2010 р. № 999. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/999-2010-%D0%BF>.
6. Протидія терористичній діяльності: міжнародний досвід і його актуальність для України : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (30 верес. 2016 р.). – Київ : Нац. акад. прокуратури України, 2016. – 432 с.
7. Крутов В. В. Протидія міжнародному тероризму як системно-соціальна складова національної безпеки України / В. В. Крутов // Стратег. панорама. – 2003. – № 2. – С. 108–113.

REFERENCES

1. The President of Ukraine (2013), Decree “On the Concept of Fighting Terrorism” of April 23, 2013 p., No. 230/2013, available at: [ttp://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/230/2013](http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/230/2013)
2. The Verkhovna Rada of Ukraine (2018), the Law of Ukraine “On National Security” of July 21, 2018, No. 2469-VIII, available at: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19/print>
3. The Verkhovna Rada of Ukraine (2003), the Law of Ukraine “For the work on terrorism” of March 20, 2003, № 638-IV, available at: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15> (Accessed 4 November 2018).
4. The Cabinet of Ministers of Ukraine (2017), Decree “On Approval of the Concept of Creation of the State System for the Protection of Critical Infrastructure” of December 6, 2017, № 1009-p, available at: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/pro-shvalennya-koncepciyi-stvorennya-derzhavnoyi-sistemi-zahistu-kritichnoyi-infrastrukturi>
5. The Cabinet of Ministers of Ukraine (2010), Decree “On approval of the list of state property objects of strategic importance to the economy and security of the state” of November 3, 2010 p., N 999, available at: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/999-2010-%D0%BF>
6. Fighting terrorism: international experience and its relevance for Ukraine. Materials of the international scientific and practical conference (2016). (Kyiv: National Academy of Public Prosecutor’s Office of Ukraine . (in Ukrainian). .
7. Krutov, V.V. (2003). Proty`diya mizhnarodnomu terory`zmu yak sy`stemno-social`na skladova nacional`noyi bezpeky` Ukrayiny. [Struggle with international terrorism as a systemic-social component of the national security of Ukraine]. *Strategic Panorama*, 2, 108 – 113.

SUMMARY

Problem solving in general and its relevance. Problem setting In today’s conditions, terrorist activity has intensified in Ukraine, which is primarily due to Russia’s hybrid aggression against Ukraine. Fixed assets used by the Russian Federation are: the use of “classical” methods of terror (explosions, intimidation, sabotage, etc.) as the temporarily occupied territories as in other regions of Ukraine; terrorist acts against the civilian population (shooting of the bus near Volnovakha); shameful practices for using civilians as “human shields” use neighborhoods populated areas, schools, hospitals, kindergartens for firing at the Armed Forces of Ukraine. In these conditions, it is necessary

to thoroughly investigate the peculiarities of organizational and managerial activity of state structures and local self-government bodies in countering terrorism.

The purpose of the article. The purpose of the paper is to analyze the mechanisms of increasing the efficiency of public administration and local government activities in predicting, detecting and eliminating terrorist threats.

Brief description of the essence of the research. The article focuses on the organizational and managerial activities of the bodies of state administration and local self-government and their coordination in counteracting terrorist acts. It is mentioned about the importance of the defense of strategic military, political and economic objects for the security of the country. All these activities are within the competence of local authorities, who have the right to grant special permits for certain activities, to provide a thorough duties of local units of law enforcement agencies and security departments of all types of submission. It is emphasized that in order to strengthen the protection of strategic objects, it is necessary to develop complex measures, in particular:

- design and construction of physical protection system of the object;
- Creating a subsystem to detect a possible infringer trying to penetrate an object;
- delay in his movement;
- the actions of the security forces.

It is indicated that the design and construction of the system of physical protection of an object involves detailing the objectives of the protection and should contain the characteristics of the object, possible threats, and determine the likely objectives of potential attackers. It is noted that the strengthening of measures to improve the protection of strategic objects of science and industry should be carried out in the following sequence:

- Implementation of technical measures that promote the sustainability of objects to sabotage and terrorist actions;
- solving the issues of financing measures to improve the protection of objects;
- Improvement of the quality of objects' protection, in particular revision of existing regulations for more complete accounting of a set of "basic design threats" and the specifics of "critical elements of an object";

Conclusion. It is pointed out that in the conditions of strengthening external challenges, the need to increase the efficiency of public administration, local self-government, and public organizations in countering terrorism has intensified. It is noted that measures to protect people and objects from possible (anticipated) terrorist actions are mainly organizational, technical and effective enough if they are carried out systematically, purposefully. It is emphasized that there is an urgent need to refine and improve the current Concept on Combating Terrorism or to develop a new Strategy against Terrorism in Ukraine, which will become the basic document of the state policy in the field of countering terrorism. It points to the importance of raising awareness of the society, consolidating various social movements to support the strategy of countering terrorism and extremism and creating a multifunctional anti-terrorist system.